

ЧУДОМИР УДОСТОВЕРЕНИЕТО

chitanka.info

Повика ме следователят.

— Назначавам ви, казва, вещо лице. Прегледайте тук приложения към следствено дело № 24/935 година документ и се произнесете.

Вземам документа, слагам очилата, за да изглеждам по-вещо лице, отколкото съм, и почвам да го проучвам внимателно. Удостоверение. Обикновено удостоверение с номера му, с датата му, с гербовата му марка отстрани и тъй нататък. Щабът на една пехотна част го е издал на Наско Атанасков в уверение на това, че същият е бил на служба доброволец в частта от... до... Настоящото му се дава, за да му послужи за освобождаване от военен данък. (Справка заповед по дружината № 45, §1 — 1935 год.) Печат, подпис на командира и, ще кажете, повече нищо.

Там е работата, че има и още нещо. Освен печата на войсковата част, представете си, върху това чудно удостоверение има и печат на гарата от същия град, от който е издадено, а пък след текста, който обяснява, че въпросният доброволец Наско е бил на служба от... (датата на постъпването) до... (датата на уволнението), вместо тия дати, значи, които липсват, мястото е запълнено с: От... Ст. Загора до... Дъбово, примерно казано.

Не стига всичко това, но и най-невещо лице и без очила ще забележи, какво този дяволски документ е дупчен с извинение от железопътната контрола. Дупчен на две места като нищо. За да стане по-ясно и на нас, и на читателите и за да продължим фейлетона си, който заплашва да свърши скоро, обобщаваме:

Доброволецът Наско Атанасков си изкарал службата, човекът, издали му документ за доказателство, но в щаба пропуснали да допълнят графите откога докога е служил.

Уволнява се той, дига си сандъчето с празните ваксени кутии, с огледалцето, с писмата и трите чифта партенки, отива на гарата и иска да пътува с първия влак. Пита за цената на билета, брой си парите — не стигат. Ами сега? Лута се той, тюхка се, бърка из джебовете — няма, та няма!

— Нямах ли уверение за пътуване с намаление? — запитала го една личност с каскет и бакенбарди. — Сега толкова евтини седмици има.

— Удостоверение, рекъл Наско, имам, ама е от казармата.

— Дай да го видя!

Наско ѝ го подал.

— То, рекла личността, май е за пътуване пешком, не е за железница, ама може да опитаме.

И употребила старобългарската дума „хетитски корен“:

— Гечерсин! Ако мине, значи.

Взела личността след това, та попълнила празните графи, като след думата „от“ написала „Стара Загора“, а след „до“ — „Дъбово“, почерпил я Наско на бюфета, явил се на гишето, ударили му печата, дали му половин билет и той се метнал на влака. Пътувал си наш Наско, значи, безпрепятствено афорфе със сандъчето с партенките, преглеждала му контролата документа, дупчила го съответно, докато пристигнал жив и здрав в село.

Минало се що се минало, един ден го повикали в общината.

— Наско, рекъл му кметът, трябва, рекъл, да представиш документ, че си си изслужил военната служба, инак, рекъл, ще те обложат с данък. Едно заявление, рекъл, ще ти направи писарят, ще приложиш към него удостоверение, ще го пратим на данъчния началник и няма да те дирят вече за нищо.

— Тъй вярно, рекъл Наско, ще го представя. То, рекъл, си стои у мене. В кесията е, рекъл. Аз, рекъл, като си нямам парици, че я пълня с разни книжа, че да хваща око.

Разгърнал го и го подал на кмета. Прегледал го той, прочел го, дал го на писаря, който му написал заявлението, турили го в плик и го пратили в данъчното. Едва там забелязали, че това удостоверение е, тъй да се каже, двойно, и така, значи, и така, и го препращат на съдебния следовател.

Та пита ме следователят:

— В качеството си на вещь лице какво ще кажете?

— Какво ли, думам, господин следователю! Аз, думам, ще кажа да му го върнете на момчето. То е младо, ергенче е и си няма парици, сиромашинката. Отде да знаете, може тази зима да реши да се жени например и ще го представи вместо кръщелно на попа.

Ако има да плаща данъци, и на бирника може да го покаже, думам, а може и за дърва в гората да ходи с него вместо квитанция. Върнете му го, думам, защото, ей на, идущата неделя има и панаир в

града, та може и за интизапски билет да му послужи и да си продаде с него магарето. Ами! Защо да му пречим на работата?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.